

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Interior

Ref. CO 2007 009

Data: 18/05/2007

Consulta:

Aplicabilitat de l'article 25.2 de l'Estatut Bàsic de l'empleat públic que reconeix el dret al cobrament de triennis als funcionaris interins en relació al personal laboral interí, als policies turístics i als contractats per obra i servei.

Interpretació de l'article abans esmentat en relació al concepte "serveis prestats abans de l'entrada en vigor de l'Estatut Bàsic"

Resposta:

1. En relació a la qüestió de si el personal laboral interí i el personal laboral contractat per obra o servei tenen dret al cobrament de triennis en aplicació de l'article 25.2 de l'Estatut Bàsic de l'empleat públic cal assenyalar el següent:

En relació al tipus de contractació laboral d'interinitat, l'article 4 del RD 2720/1998, de 18 de desembre, regulador dels contractes de durada determinada, estableix que aquests contractes *es podran celebrar per substituir a un treballador de l'empresa amb dret a reserva del lloc de treball o per cobrir temporalment un lloc de treball fins que sigui cobert de forma definitiva*.

Així mateix, en relació a la contractació de personal mitjançant la modalitat de contracte per obra o servei determinat, l'article 3 del RD 2720/1998, de 18 de desembre, estableix que aquests contractes *es podran celebrar per a la realització d'una obra o la prestació d'un servei determinats, amb autonomia pròpia dins de l'activitat de l'empresa*.

La característica comú d'aquests dos tipus de contractes és el seu caràcter temporal.

El fet de pensar que el personal laboral temporal no té dret al complement d'antiguitat és herència del dret funcional, en què els funcionaris interins no tenien dret a triennis (abans de l'aprovació de l'Estatut Bàsic del treballador públic).

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Interior

Aquest fet ha donat lloc que en els convenis col·lectius del personal laboral de les diferents administracions públiques s'estableixi el dret a cobrar el complement d'antiguitat només al personal laboral fix.

El primer que s'hauria de comprovar es si en el conveni col·lectiu en qüestió hi ha cap clàusula que diferenciï el personal laboral fix del temporal respecte a aquest dret, que s'hauria de cercar en els drets salarials del personal inclòs dins l'àmbit del conveni.

Encara que no hi ha cap normativa que reguli expressament aquesta qüestió, la tendència actual és atorgar al personal laboral temporal les retribucions corresponents al complement d'antiguitat, que s'ha de computar a partir de períodes acumulats de més de tres anys de serveis efectius independentment de les diferents modalitats de contracte de treball.

Aquesta postura es basa en la Sentència del Tribunal Suprem de 7 d'octubre de 2002, en què es va desestimar el recurs de cassació interposat per la comunitat autònoma de les Illes Balears contra la Sentència de 30 d'abril de 2001 del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, en què estimava la demanda formulada per UGT contra la comunitat autònoma de les Illes Balears i declarava el dret de tot el personal laboral, amb independència de la condició de fix o no, que li fos reconegut el complement d'antiguitat que preveu el conveni col·lectiu del personal laboral de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

El fonament d'aquesta sentència és que no hi ha raons especials que puguin justificar una diferència de tractament entre treballadors fixos i no fixos a l'efecte de percebre el complement d'antiguitat, alhora que hi ha una norma general en el conveni que reconeix la igualtat de retribucions econòmiques i els drets entre el personal contractat i el personal fix.

Per altra banda, aquesta desigualtat podria anar en contra de l'article 14 de la Constitució i de l'article 17 de l'Estatut dels treballadors, que sanciona com a nuls i sense efectes els pactes individuals i les decisions unilaterals de l'empresari que contenguin discriminacions directes o indirectes desfavorables en matèria de retribucions. A aquest efecte, la doctrina més recent es decanta per considerar que el que retribueix el complement d'antiguitat és l'habilitat adquirida per l'experiència en el

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Interior

treball i no la constància i perdurabilitat de la relació laboral com a personal fix al servei de l'empresa, i que el títol o la causa d'atribució del complement d'antiguitat és, com afirma l'article 25 de l'Estatut dels treballadors, el temps de treball exercit, sense distingir la classe de contracte segons la durada. Aquest criteri fa difícil justificar la desigualtat que implica limitar el complement d'antiguitat als treballadors fixos de plantilla.

2. En relació a la qüestió de si els policies turístics tenen dret al cobrament de triennis en aplicació de l'article 25.2 de l'Estatut Bàsic de l'empleat públic cal assenyalar el següent:

D'acord amb l'article 8 de la Llei 6/2005, de 3 de juny, de coordinació de les policies turístiques de les Illes Balears, *els municipis de les Illes Balears podran crear a les seves plantilles de personal funcionari, places de policia turístic i la relació de servei d'aquests policies no podrà tenir una durada superior a nou mesos.*

D'acord amb l'article 9.2 de l'Estatut Bàsic *l'exercici de funcions que impliquen l'exercici de potestats públiques corresponen en exclusiva als funcionaris públics.*

Per tot l'anterior cal aclarir que els policies turístics no poden ésser altra cosa que personal funcionari interí de l'Ajuntament però que només prestaran servei com a policies turístics durant nou mesos a l'any com a màxim.

Com que l'Estatut Bàsic al seu article 25.2 reconeix el dret al cobrament de triennis als funcionaris interins s'ha de reconèixer aquest dret als policies turístic i el procediment serà el de computar a partir de períodes acumulats de més de tres anys de serveis efectius.

3. En relació a la interpretació de l'article 25.2 relatiu al concepte "serveis prestats abans de l'entrada en vigor de l'Estatut Bàsic" cal fer una interpretació ampla del concepte ja que la llei no especifica quin tipus de serveis prestats seran els susceptibles de computar a efectes de triennis.

La interpretació que es considera més adient es la que estableix la Llei 70/1978, de 26 de desembre, de reconeixement de serveis previs a l'Administració Pública així com el RD 1461/2982, de 25 de juny, pel

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Interior

qual es dicten les normes d'aplicació d'aquesta Llei i aplicar aquesta als funcionaris interins.

Aquesta llei estableix quins serveis prestats prèviament a l'ingrés (com a funcionari de carrera) donen dret al reconeixement de triennis així com la meritació d'aquests en relació al valor que correspon a cada cos o escala.